

Analysis of No-Go Areas Concept Case Study: Neo-Nazi Territorialization in Jamel Village, Germany (2006-2024)

Seyed Nader Nourbakhsh^{1*} & Yashar Zaki²

1. PhD in Political Geography, University of Tehran, Tehran, Iran
2. Associate Professor of Political Geography, Political Geography Department, University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 21.02.2024

Accepted: 12.01.2025

Abstract

The creation of utopian communities and areas based on specific political beliefs, within the framework of the relationship between ideology and space, has manifested in various instances, the most recent being the concept of "no-go areas." This term describes territorialization in urban and rural settings by radical groups that gain control over regions, rendering them dangerous for outsiders, such as immigrants, to reside in or even pass through. This study examines the territorialization of neo-Nazis in the Federal Republic of Germany at the local level between 2006 and 2024, focusing on Jamel as a case study. The data collection method is library-based, utilizing primary Latin and German references, with a descriptive-analytical research methodology. The findings indicate that factors such as concerns over the arrival of foreign immigrants and population decline, particularly in small towns and villages across Germany, have created fertile ground for some extremist right-wing social groups to establish no-go zones. These groups attempt to construct their desired geographical spaces in certain small villages, especially in eastern Germany, by employing symbols and signs associated with the Nazi era. However, the research results reveal that neo-Nazis have limited acceptance, operating only on a local scale among a very small segment of the German population. They differ significantly from new right-wing parties, such as the AfD, in terms of ideology, organization, and performance.

Keywords: Migration, Neo-Nazism, Xenophobia, Refugee Crisis, Germany

* Corresponding author, Email: nourbakhsh85@ut.ac.ir

Introduction

The creation of ecological utopias and areas founded on specific political beliefs has manifested in various forms throughout history, particularly in the relationship between ideology and space. One of the most significant of these manifestations is the concept of "no-go areas." This term refers to territories—whether urban or rural—controlled by specific extremist groups, where it is either impossible or dangerous for outsiders, such as immigrants, to reside or even pass through. The emergence of no-go areas established by neo-Nazis in Germany represents a novel and significant phenomenon that illustrates the connection between ideology and spatial organization. This research examines the status of neo-Nazi territorialization in the Federal Republic of Germany at sub-national and local levels from 2006 to 2024.

Methodology

Given the nature of this investigation and the challenges of conducting direct field research, a descriptive-analytical approach combined with library research methods were employed for data collection. This research utilized various sources, including books, articles, reports, internet resources, and studies conducted by other researchers.

Findings

The findings indicate that neo-Nazism in Germany has been on an upward trend since the 1980s. These groups have engaged in territorialization by capitalizing on public dissatisfaction stemming from the refugee crisis and employing political propaganda along with nationalist symbols, particularly in small towns and villages in eastern Germany. They seek to create their desired geographical spaces in specific areas, especially within eastern Germany, by using symbols and signs associated with the Nazi era.

The village of Jamel, located in the economically declining state of Mecklenburg-Vorpommern in northeast Germany, serves as a prominent example of this territorialization. Symbolically, the village displays signs of neo-Nazi control, with Third Reich-related symbols visible at its entrance. Movement for non-Germans in Jamel is hazardous and often requires police escort. Neo-Nazis have gradually transformed this village into their base by purchasing houses and properties.

The strategy employed by neo-Nazis to create no-go areas includes several

stages: first, achieving financial independence through the sale of cultural products; second, purchasing properties within targeted locations; and finally, pressuring local authorities to overlook their legal jurisdiction in these areas. The findings demonstrate that this territorialization follows a specific pattern. The groups primarily target rural areas and small towns, deliberately selecting remote and sparsely populated regions to establish their local networks.

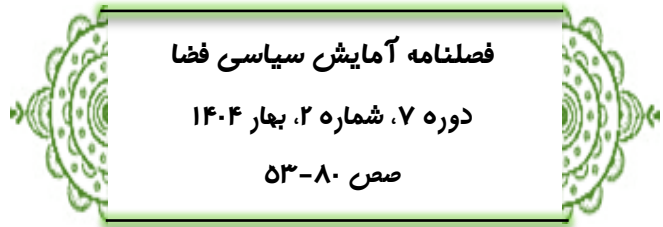
Conclusion

Factors such as concerns over the influx of foreign immigrants, coupled with population decline—particularly in small towns and villages across Germany—have created a conducive environment for certain radical social groups to establish no-go areas. Geographically, the facilitating factors behind this phenomenon include the weakness of civil society in eastern regions, economic problems and high unemployment rates, youth migration, and the development gap between eastern and western Germany, alongside feelings of disenfranchisement among citizens.

Additionally, the unique conditions present in eastern Germany, including sentiments of being neglected in the globalization process and the fragility of civil society, have laid a foundation for the growth of this phenomenon. The 2015 refugee crisis and recent terrorist incidents have further fortified these movements. However, it is important to note that this phenomenon currently affects primarily foreign immigrants and Muslims, without posing a serious threat to the broader German populace.

In conclusion, while this phenomenon undermines the rule of law and presents significant challenges to local democracy and civil rights, neo-Nazis maintain acceptance only on a local scale and among a very small segment of the German population. They differ ideologically, organizationally, and operationally from new far-right parties, such as the Alternative for Germany (AfD) party.

Keywords: Migration, Neo-Nazism, Xenophobia, Refugee Crisis, Germany..

فصلنامه آمایش سیاسی فضا

دوره ۷، شماره ۲، بهار ۱۴۰۴

صص ۵۳-۸۰

واکاوی مفهوم ناحیه عبور ممنوع

مطالعه موردی: قلمروسازی نئونازی‌ها در روستای یامل آلمان

(۲۰۲۴-۲۰۰۶)

سید نادر نوربخش^{۱*}، یاشار ذکی^۲

۱. دانش‌آموخته دکتری جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. دانشیار جغرافیای سیاسی، گروه جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۰/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۰۲

چکیده

ایجاد آرمان‌شهرهای اکولوژیک و نواحی مبتنی بر عقاید سیاسی خاص در چارچوب رابطه میان ایدئولوژی و فضا طی دوره‌های مختلف مصداق‌هایی داشته‌اند که جدیدترین نمونه آن مفهوم نواحی عبور ممنوع است، این اصطلاح به قلمروسازی در نواحی شهری و روستایی اشاره دارد که توسط یک گروه خاص رادیکال، کنترل شده و لذا سکونت یا عبور و مرور برای افراد غیرخودی مانند مهاجران در آن امکان‌پذیر نبوده یا با خطر همراه است. در این پژوهش وضعیت قلمروسازی نئونازی‌ها در جمهوری فدرال آلمان در مقیاس فروملی و محلی مابین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۲۴ میلادی بررسی شده و روستای یامل به‌عنوان مطالعه موردی تحت مطالعه قرار می‌گیرد. روش جمع‌آوری داده‌ها، کتابخانه‌ای و با استفاده از منابع دست اول لاتین و آلمانی و روش تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد عواملی همچون تبعات و نگرانی از ورود مهاجران خارجی از یک‌سو و کاهش جمعیت به‌ویژه در شهرهای کوچک و روستاها در آلمان بستر مناسبی را برای برخی لایه‌های اجتماعی راست‌گرای افراطی در این نواحی ایجاد کرده است تا نواحی عبور ممنوع ایجاد کنند. بر این اساس آن‌ها تلاش می‌کنند با بهره‌گیری از نمادها و علائم مربوط به دوران آلمان نازی فضای جغرافیایی مورد نظر خود را در برخی روستاهای کوچک به‌خصوص در شرق آلمان ایجاد کنند. با این حال براساس نتایج به‌دست‌آمده نئونازی‌ها تنها در مقیاس محلی و آن هم در میان بخش بسیار کوچکی از آلمان مقبولیت دارند و از نظر ایدئولوژیک، سازماندهی و عملکرد با جریان‌های راست‌گرای جدید همچون حزب آلترناتیو برای آلمان متفاوت هستند.

کلمات کلیدی: مهاجرت، نئونازیسم، بیگانه‌هراسی، بحران پناهجویی، آلمان.

مقدمه

مطالعات مربوط به گروه‌های نئونازی در اروپا عموماً زیر سایه بحث رشد احزاب راست افراطی نوین کم‌تر مورد توجه قرار گرفته است، خصوصاً این‌که این جریان با آن چیزی که با عنوان کلی راست افراطی شناخته می‌شود، تفاوت‌هایی دارد و در واقع اصولاً نمی‌توان آن‌ها را چه از نظر ایدئولوژیک و چه سازماندهی با احزاب رسمی راست‌گرای رادیکال همچون AFD در آلمان یکسان دانست (Höller, 2020). جریان موسوم به راست افراطی پس از آغاز هزاره جدید در بسیاری از کشورهای اروپایی روند رو به رشدی را پشت سر گذاشته است. برخلاف تصور برخی که رشد این جریان را امری موقت و آن را واکنشی گذرا نسبت به بحران‌های اقتصادی می‌دانستند، این روند طی سه دهه اخیر با سیر یکنواختی از حاشیه به مرکز جریان سیاسی در حرکت است. در جمهوری فدرال آلمان با توجه به تاریخ این کشور و خصوصاً تجربه دوران نازیسم حساسیت بیشتری نسبت به گرایش‌های سیاسی راست افراطی وجود داشته است و این امر از سوی رسانه‌ها به گونه‌ای بوده است که هر گونه فعالیت سیاسی در جناح راست رادیکال معمولاً از سوی افکار عمومی طرد شده و یا با برچسب نژادپرستی روبه‌رو می‌شده است، از سوی دیگر بنا به وضعیت نظام انتخاباتی و همچنین ساختار سیاسی این کشور و وجود حد نصاب پنج درصد آرا برای ورود به بوندس‌تاگ^۱ یعنی پارلمان، احزاب کوچک و حاشیه‌ای رادیکال اغلب از راه‌یابی به عرصه سیاسی بازمی‌مانندند (Taylor, 2017) با وجود این این کشور پس از نزدیک به هفتاد سال مصونیت از حضور این گرایش در عرصه سیاسی در سپتامبر ۲۰۱۷ شاهد ورود راست رادیکال به پارلمان آلمان بود. حزب آلترناتیو برای آلمان AFD توانست در این انتخابات به‌عنوان سومین حزب بزرگ میزان ۱۳ درصد را به‌خود اختصاص دهد و به مجلس راه پیدا کند (Nourbakhsh et al. 2022) و در سال‌های بعدی موقعیت خود را بهبود ببخشد. به طوری که میزان مقبولیت این حزب در نظرسنجی‌ها در آغاز سال ۲۰۲۴ حدود ۲۲ درصد بوده است که جایگاه دوم را در میان شش حزب این کشور به خود اختصاص داده است (Rinke & Steitz, 2024).

در مقابل، نئونازی‌ها برخلاف احزاب راست افراطی نوین، اقبال چندانی در سطح سیاسی جامعه نداشته و حتی حزب NPD به‌عنوان تنها حزب نئونازی در آلمان از کسب حداقل آرا ورود به پارلمان این کشور بازمانده است. با این حال نئونازی‌ها معمولاً در لایه‌های زیرین جامعه در حال گسترش بوده و در عرصه جغرافیای سیاسی نیز نمودهایی فضایی داشته‌اند. موضوعی که بحث پژوهش جاری محسوب می‌شود و در مقایسه با بحث مطالعه در خصوص احزاب رسمی کم‌تر مورد توجه پژوهش‌های دانشگاهی قرار گرفته است. شاید بتوان یکی از دلایل این امر را در دسترس نبودن داده‌ها و اطلاعات آماری مورد نیاز در سطوح مطالعات غیراحزاب و یا انتخابات دانست.

1. Deutscher Bundestag

در این بین ایجاد نواحی عبور ممنوع یا مناطق آزاد ملی^۲ توسط نئونازی‌ها در آلمان امری بدیع و حائز اهمیت بوده که نشان‌دهنده ارتباط میان ایدئولوژی و فضا است. این گروه‌ها طی فعالیت‌های خود در مقیاس محلی به ایجاد نواحی تحت عنوان نواحی عبور ممنوع دست زده‌اند که در آن خطر حملات خشونت‌آمیز علیه اقلیت‌ها بسیار بالاست و امنیت آن‌ها به هیچ عنوان در آن محدوده‌ها تضمین نمی‌شود (Langenbacher & Schellenberg, 2011: 68). این نواحی اگرچه هنوز به تهدید امنیتی برای این کشور مبدل نشده‌اند، اما نشان‌دهنده نمونه‌ای از آرمان‌شهر اکولوژیک بر پایه ایدئولوژی هستند که در آن نئونازی‌ها قصد دارند جامعه ایدئال خود موسوم به رایش چهارم را برپا کنند. بر این اساس پرسش اصلی پژوهش جاری این است که پدیده قلمروسازی نئونازی‌های آلمان و ایجاد نواحی عبور ممنوع (مناطق آزاد ملی) چگونه در چارچوب نسبت ایدئولوژی و فضا تبیین می‌شود و بیشتر در چه نواحی از آلمان مصداق دارد؟

روش پژوهش

در برگزیدن روش تحلیل فرضیه پژوهش پیش رو با توجه به ماهیت تحقیق و نیز عدم امکان پژوهش میدانی و مستقیم با بهره‌گیری رویکرد توصیفی - تحلیلی و از روش کتابخانه‌ای برای جمع‌آوری اطلاعات استفاده شده است. در این پژوهش از منابعی چون کتاب‌ها، مقاله‌ها، گزارش‌ها، منابع اینترنتی و پژوهش‌های سایر محققان استفاده شده و با توجه به موضوع سعی شده است بیشتر از منابع معتبر لاتین و از نتایج به‌دست آمده از تحقیقات جدید متخصصان این حوزه در آلمان استفاده شود.

پیشینه پژوهش

پژوهش‌های مختلفی در مورد رشد راست افراطی در آلمان طی سال‌های اخیر صورت گرفته که بیشتر به مسائل احزاب و انتخابات پرداخته‌اند، در زمینه نواحی عبور ممنوع یکی از معدود آثار موجود مقاله نووتنی^۳ با عنوان افراطی‌گری دست‌راستی و نواحی عبور ممنوع در آلمان است، گفتنی است وی در پژوهش^۴ خود مفهوم نواحی عبور ممنوع را به‌عنوان نواحی تحت کنترل راست‌های افراطی در اروپا به‌کار می‌گیرد (Novotný, 2009). ماتیو گودوین^۵ در بررسی احزاب راست افراطی در گزارشی که به نام 'Right Response' که توسط

2. National Liberated Zones (National Befreite Zonen)
3. NOVOTNÝ
4. Right-Wing Extremism and No-Go-Areas in Germany
5. Matthew Goodwin

چاتم‌هاوس^۶ در سال ۲۰۱۱ منتشر شد، مسئله هویت ملی و ارزش‌های اروپایی را عامل اصلی گرایش به احزاب راست افراطی می‌داند. وی در این اثر معتقد است علی‌رغم وجود دغدغه‌های اقتصادی از ورود مهاجران، این مسئله فرهنگ است که به‌عنوان یک انگیزه برای طبقات پایین جامعه برای رأی به راست افراطی مطرح می‌شود. گودوین همچنین به بررسی پایگاه اجتماعی راست افراطی پرداخته و به این نتیجه می‌رسد که اغلب رأی‌دهندگان به این احزاب را طبقات کارگر با تحصیلات پایین، تشکیل می‌دهند که از مسئله مهاجرت احساس خطر می‌کنند. وی در پایان به ارائه یک‌سری راهبرد برای مقابله با راست افراطی می‌پردازد. نقطه قوت این مطالعه را می‌توان بررسی جامعه‌شناسانه رأی‌دهندگان به احزاب راست افراطی دانست که در چارچوب جدول‌ها و براساس انتخابات‌های مختلف در سالیان متفاوت بررسی شده است. با این حال این مطالعه نیز مانند اکثر پژوهش‌های مشابه تنها به احزاب راست افراطی پرداخته و وارد جریان‌های زیرزمینی و غیرقانونی مرتبط با راست افراطی نمی‌شود.

روپکه^۷ و اشپیت^۸ نیز در کتاب‌شان با نام *اکوسیستم راست‌گرایی*^۹ به برنامه از پیش تعیین‌شده نئونازی‌ها برای خرید املاک در نواحی روستایی اشاره می‌کنند. نکته مهمی که آن‌ها در این اثر مورد بررسی قرار می‌دهند رویکرد اکولوژیستی و هواداری از محیط زیست توسط نئونازی‌هاست که ذیل آن کشاورزی، کار در مزرعه، تولید غذا و خوداتکایی را ترویج می‌دهد. در این تقسیم‌بندی مردان ایدئال آلمانی معمولاً با ظاهری شبیه لباس نجاری و ریش و زنان دارای فرزند زیاد و به کشاورزی محصولات ارگانیک بازنمایی می‌شوند (Röpke & Speit, 2019). در عین حال باید توجه داشت که اصطلاح نواحی عبور ممنوع در مفهومی کاملاً متضاد هم در پژوهش‌های دیگر به کار رفته است؛ به طوری که معنای دوم نواحی عبور ممنوع به نواحی حاشیه‌ای شهرهای بزرگ اروپایی از جمله در کشور فرانسه گفته می‌شود که اغلب تحت کنترل مهاجران خارجی مسلمان و یا آفریقایی تبار قرار دارد (Dikeç, 2006). با این حال در پژوهش پیش رو منظور از نواحی عبور ممنوع، مورد نخست یعنی نواحی عبور ممنوع توسط نئونازی‌ها است که مناطق آزاد ملی هم نامیده می‌شود و با نواحی عبور ممنوع به معنای حاشیه‌های مهاجرنشین کاملاً متفاوت است.

ریس^{۱۰} و همکاران در پژوهشی^{۱۱} که در سال ۲۰۱۹ منتشر شد به الگوی جغرافیایی رشد حزب راست افراطی آترناتیو برای آلمان AFD پرداخته و تفاوت ایالت‌های شرقی آلمان را از نظر میزان موفقیت راست افراطی مورد ارزیابی قرار داده‌اند. براساس نتایج این پژوهش نسبت بالاتر خارجی‌ها با کاهش حمایت از راست افراطی همراه بود

6. Chatham House

7. Andrea Röpke

8. Andreas Speit

9. Völkische Landnahme: Alte Sippen, Junge Siedler, Rechte Ökos

10. Jonas H. Rees

11. Climate of Hate: Similar Correlates of Far Right Electoral Support and Right-Wing Hate Crimes in Germany

(Rees, et al., 2019)

با توجه به ماهیت موضوع، اکثر داده‌ها در مورد فعالیت نئونازی‌ها جهت بررسی تنها به صورت محلی در دسترس هستند و به دلیل جنبه داخلی لایه‌های زیرین اجتماعی و امنیتی آن، کم‌تر در قالب دانشگاهی بدان پرداخته شده است. همچنین در میان آثار به زبان فارسی، موضوع نواحی عبور ممنوع خصوصاً از نوع آلمانی آن کاملاً جدید است و پژوهشی پیش از آن صورت نپذیرفته است. در میان آثار انگلیسی‌زبان همان‌طور که اشاره شد اکثر پژوهش‌ها به مباحث احزاب سیاسی و رشد حزب AFD (آلترناتیو برای آلمان) و یا حزب NPD (حزب ناسیونال دمکرات آلمان) پرداخته‌اند و به مفهوم نواحی عبور ممنوع و خصوصاً نسبت ایدئولوژی و فضا از بُعد جغرافیای سیاسی، کم‌تر مورد توجه بوده است.

مبانی نظری

ایدئولوژی

موضوع پژوهش جاری، یکی از مصادیق رابطه ایدئولوژی و فضای جغرافیایی است. ایدئولوژی در مفهوم کلی آن به معنی نظام فکری است؛ یعنی مجموعه‌ای از باورها در جهت تحلیل کاربردها و نتیجه‌گیری‌های خاص در چارچوب خاص تلقی می‌شود؛ بدین‌سان که هر ایدئولوژی به یک نوع خاص از روابط اجتماعی امکان می‌دهد و افراد جامعه را در داخل ساختار سیاسی اجتماعی و اقتصادی خاص به هم پیوند می‌دهد. به کارگیری عنوان ایدئولوژی به عصر انقلاب کبیر فرانسه برمی‌گردد. از نظر عده‌ای از جغرافی‌دانان، ایدئولوژی مجموعه عقاید مفاهیم ارزش‌ها و دیدگاه‌ها و هدف‌های مورد قبول گروهی از مردم است. همچنین علم به منزله یک ایدئولوژی همواره بازتابی از ساختار اجتماعی - اقتصادی را در بردارد که در دوره یا زمان معین، کیفیت و نقش علم را در سرنوشت جامعه تعیین می‌کند. علم جغرافیا نیز از این قاعده مستثنی نیست و در هر ایدئولوژی سیاسی و یا نظام اجتماعی کارکرد خاص خود را در پدیده‌های جغرافیایی نمایان می‌سازد (Shakoui, 2003: 52-45). هر فضا، هر محیط و هر پدیده جغرافیایی نمادی از یک تفکر خاص و یا عملکردی از ایدئولوژی نظام اجتماعی - حکومتی است. در این راستا شکویی معتقد است اصولاً تلاش ایدئولوژی نژادگرایی قبول‌اندن این امر بود که وجود افتراق میان سیاه و سفید، اروپایی و آسیایی‌ها، غنی و فقیر نه حاصل شرایط نامناسب اجتماعی و اقتصادی، بلکه همه این تفاوت‌ها، منشأ زیستی و طبیعی دارد (Shakoui, 2003: 91)

نئونازیسم

نئونازی به معنای «نازی جدید» یا «نازی احیاشده» است و به افرادی گفته می‌شود که ایدئولوژی‌های مشابهی را با حزب نازی آلمان در دوران حکومت هیتلر بین سال‌های ۱۹۳۳ تا ۱۹۴۵ برگزیده‌اند. «نازی» کوتاه‌شده واژه ناسیونال

سوسیالیسم به معنای «سوسیالیسم ملی» است. در آلمان دهه ۱۹۳۰ این ایدئولوژی و تمرکز بر «خون» و خلوص آن به تلاش نازی‌ها برای ساخت و حفظ اروپایی بر پایه نژادپرستی منجر شد (Bachelard, 2021). از جمله ویژگی‌های نئونازی‌ها می‌توان به ملی‌گرایی افراطی، ضدیت با کمونیسم، نژادپرستی، یهودستیزی و امثال آن اشاره کرد. خصوصیات دیگر نئونازی‌ها شامل ترویج فعالیت‌های ایدئولوژیک، تمایزهای ظاهری و شبه‌نظامی مانند موهای تراشیده، نشان‌ها، لباس‌های یکسان، نمادهای اعتقاد به برتری سفیدپوستان و استفاده از سبک گفتاری و آیین‌های خاص است (Hundeide, 2004). طبق پژوهش‌ها موسیقی و اینترنت در گسترش جهانی ایدئولوژی نئونازیسم، نقش کلیدی ایفا می‌کنند. موسیقی نئونازی‌ها از میهن‌پرستی نظامی، خشک‌منشی و پرخاشگری تمجید می‌کند و به شنوندگان احساس تعلق، قدرت و هیجان می‌دهد (Corte & Edwards, 2008). پیوستن به گروه‌های نئونازی با متغیرهای روان‌شناختی مانند دشواری در شکل‌گیری هویت، حاشیه‌نشینی اجتماعی و عزت نفس پایین مرتبط است.

راست افراطی

در تعریف راست افراطی می‌توان از جنبه‌های مختلف ورود کرد. برای مثال اگر بحث افراطی‌گری^{۱۲} محور قرار داده شود، راست افراطی در کنار جنبه‌های دیگر سیاست‌های تندرو همچون چپ افراطی، اسلام‌گرایی رادیکال و نظایر آن بررسی می‌شود. در مقابل اگر مطالعه براساس مفهوم راست‌گرایی و سیاست‌های طیف راست قرار گیرد آن را می‌توان در کنار مباحثی همچون ملی‌گرایی، بیگانه‌هراسی و بومی‌گرایی مورد ارزیابی قرار داد. همچنین سیاست‌های راست افراطی از نوع غیردمکراتیک (extreme right) با سیاست‌های راست افراطی داخل ساختار (Radical Right) و (Far Right) که هر سه در زبان فارسی راست افراطی خوانده می‌شود، متفاوت است. به طوری که دسته دوم عموماً در چارچوب نظام سیاسی مستقر فعالیت کرده و با رویکردهای پوپولیستی و به شکلی هوشمندانه از نژادپرستی سنتی و زیستی فاصله گرفته است، اما نوع نخست هم‌چنان معتقد به مباحث برتری نژادی بوده و معمولاً هم فعالیت‌های آن با خشونت همراه بوده و هدف آن‌ها ایجاد یک نظام توتالیتر است (Nourbakhsh et al., 2022). به‌طور کلی، راست افراطی جریانی سیاسی بر پایه ملی‌گرایی تندرو و بر پایه مخالفت با حضور مهاجران و ضدیت با لیبرالیسم محسوب می‌شود. ایوآلدی ماهیت ضد‌مهاجرتی این جریان را که با بیگانه‌هراسی آمیخته است، مشخصه اصلی برای ایدئولوژی راست افراطی ذکر می‌کند. گودوین نیز معتقد است نتیجه این مسئله دشمنی با مهاجران، اقلیت‌ها و چندفرهنگ‌گرایی است (Ivaldi, 2004). (24-26) کارتر در پژوهش خود سه پارامتر ضدیت با دموکراسی، بیگانه‌هراسی و نژادپرستی را برای احزاب راست افراطی نام می‌برد. از دیدگاه وی، مخالفت با اصل برابری انسان‌ها ویژگی اصلی راست افراطی است. پس از آن ویژگی مخالفت

با نظام حزبی و پارلمانی، ضدیت با تکثرگرایی و با درجات کمتری از اهمیت ویژگی ملی‌گرایی، نژادپرستی و بیگانه‌هراسی وجود دارد (Carter 2005: 17). نتوانزی‌ها در واقع جناح تندرو و سنتی درون راست افراطی محسوب می‌شوند که نسبت به دیگر جناح‌های راست افراطی شباهت بیشتری به اسلاف خود در دهه ۱۹۳۰ دارند و عموماً فعالیت آن‌ها با خشونت همراه است. آن‌ها حامی علنی هیتلر محسوب شده و وقوع هولوکاست و برخی از جرائم نازی‌ها را انکار می‌کنند (Retzer, 2018:94). بر این اساس نگارندگان معتقدند برای حفظ تمایز گونه‌های مختلف این جریان بهتر است برای احزاب سیاسی پوپولیست همچون AFD از معادل راست رادیکال به‌جای راست افراطی استفاده شود که تفاوت آن با گروه‌های تندروتر، مشخص باشد.

جدایی‌گزینی اکولوژیک

ایجاد نواحی عبور ممنوع را می‌توان ذیل جدایی‌گزینی اکولوژیک مورد بررسی قرار داد. شکویی در این مورد معتقد است: «در انتخاب محله مسکونی، همواره رقابت میان گروه‌های شهری در جریان است. نتیجه رقابت‌های گروهی منجر به جدایی‌گزینی اکولوژیکی گروهی از گروه دیگر می‌شود. بدین‌سان که هر گروهی با پایگاه اجتماعی - اقتصادی برابر، معتقدات مذهبی یکسان و یا هم‌نژاد بودن گرد هم می‌آیند و ناحیه یا محله‌ای را جهت سکونت خود انتخاب می‌کنند و یا از روی اجبار به زندگی در محله‌ای که جامعه شهری برای آن‌ها تعیین کرده است، تن در می‌دهند وی چهار مرحله شامل نفوذ، هجوم، تثبیت و تراکم و توده شدن را برای دوره‌های توالی اکولوژیکی ذکر می‌کند (Shakoui, 2010:31) (36) که ذیل آن‌ها جدایی‌گزینی اکولوژیک شکل می‌گیرد که البته این امر بیشتر ناظر بر شهرهای بزرگ و وضعیت محلات است و تا حدودی با نمونه موردی این پژوهش (روستای یامل در آلمان) متفاوت است.

ناحیه عبور ممنوع

ناحیه عبور ممنوع به مناطقی گفته می‌شود که در آن حاکمیت قانونی دولت مرکزی به‌طور کامل یا نسبی اعمال نمی‌شود و کنترل منطقه در دست گروه‌های خاص (مانند باندهای تبهکار، گروه‌های شبه‌نظامی، گروه‌های افراطی و غیره) است. از جمله ویژگی‌های اصلی آن می‌توان به محدودیت تردد برای افراد غیرخودی، عدم حضور مؤثر نیروهای امنیتی و پلیس، وجود نوعی نظام کنترل غیررسمی توسط گروه‌های محلی، شکل‌گیری قوانین نانوشته برای زندگی در این مناطق و استفاده از خشونت یا تهدید برای حفظ کنترل منطقه اشاره کرد. با این حال انواع و گونه‌های متنوع از ناحیه عبور ممنوع وجود دارند که با یکدیگر متفاوت‌اند، برای مثال نواحی جرم‌خیز شهری و محله‌های فقیرنشین که معمولاً در حاشیه کلان‌شهرها شکل می‌گیرند یا نواحی مشخص تحت کنترل گروه‌های سیاسی افراطی که

ایدئولوژی خاص در آن اعمال می‌شود (Novotný, 2009).

یافته‌های تحقیق

رشد نئونازیسم و وضعیت گروه‌های راست افراطی در آلمان

جریان راست افراطی پس از دهه ۱۹۸۰ در کشورهای مختلف اروپایی روند رو به رشدی را پشت سر گذاشته است، نئونازی‌ها یکی از مصادیق این جریان محسوب می‌شوند که تفاوت‌های مهمی با دیگر جناح‌های راست افراطی دارند. از جمله این که نسبت به بخش‌های دیگر این جریان، تندروتر محسوب می‌شوند و ماهیت غیردمکراتیک‌تری دارند. مفهوم نئونازیسم با نژادپرستی، یهودستیزی و مقاومت بدون رهبری پیوند خورده است (Fangen & Nilsen, 2020). با وجود این بسیاری از علل و تبعاتی که پژوهش‌گران به‌طور کلی در مورد جریان راست افراطی ارائه می‌کنند در مورد نئونازی‌ها نیز صدق می‌کند. براساس گزارش سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۹ بالغ بر ۳۰ هزار هوادار راست افراطی در آلمان فعالیت می‌کردند که ۴۸۰۰ نفر از آن‌ها نئونازی محسوب شده و حدود ۹۵۰۰ تن از آنان درگیر خشونت‌های نژادی بوده‌اند (United Nations, 2009: 9). در سال ۲۰۱۹ یک نئونازی موفق شد به شهرداری شهر ۲۶۰۰ نفری با نام والدسایدلانگ^{۱۳} در آلمان دست پیدا کند (Morris & Beck, 2019). از جمله گروه‌های جدید راست افراطی می‌توان به هویت‌طلبان^{۱۴} و پگیدا^{۱۵} اشاره کرد.

لذا حزب AFD را همانند بسیاری از احزابی که با واژه کلی راست افراطی نامیده می‌شود، نمی‌توان نئونازی نامید. این احزاب برخلاف نئونازی‌ها از نژادپرستی زیستی فاصله گرفته و خود را حامی صدای مردم ناراضی در مقابل سیل ورود مهاجران می‌نامند. به‌علاوه احزاب راست‌گرای نوین، یهودستیزی را هم از گفتمان خود حذف کرده‌اند و بیشتر گرایش‌های اسلام‌هراسانه دارند. همچنین خشونت را کنار گذاشته و در انتخابات شرکت می‌کنند. در آغاز سال ۲۰۲۴ خیابان‌های شهرهای مختلف آلمان شاهد تظاهرات گسترده و کم‌سابقه‌ای علیه راست افراطی بود که در مواردی به ۲۰۰ هزار تن هم بالغ شد (Rinke & Steitz, 2024).

در ارتباط با علل اصلی رشد جریان راست رادیکال جدید، جامعه‌شناسان و دانشمندان سیاسی کم‌وبیش پاسخ‌های مشابهی را ارائه داده‌اند که برخی از مهم‌ترین ریشه‌های پیدایش آن‌ها عبارت‌اند از: گسترش جهانی شدن اقتصادی، مهاجرت و بیکاری فزاینده، گسترش چندفرهنگی شدن و تهدید هویت فرهنگی، کاهش اقدامات رفاهی، گسترش

13. Waldsiedlung

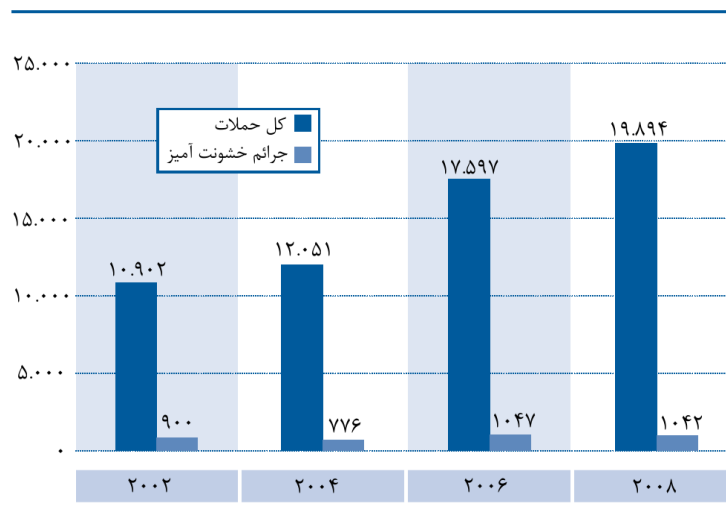
14. Identitären

15. Pegida—Patriotische Europäer Gegen Die Islamisierung des Abendlandes (Patriotic Europeans Against the Islamization of the West)

تروریسم و جرم‌ها در غرب، عمدتاً از ناحیه مهاجران و پناهندگان (Sardarnia, 2007: 187). طبق نظر ایگنازی، احزاب راست افراطی کنونی حاصل عصر پسا صنعتی و محصول نارضایتی مردم از سیاست‌های اتخاذ شده دولت‌های حاکم در قبال موضوعاتی مانند مهاجرت، جرم، چندفرهنگ‌گرایی و جهانی شدن است (Ignazi, 2003: 217). طبق داده‌ها بزرگ‌ترین حجم ورود پناهجویان به اروپا در سال ۲۰۱۵ اتفاق افتاد که جمعاً بالغ بر ۱۰۱۵۰۰۷۸ تن پناه‌جو به این قاره راه یافتند از این میان ۸۰۰۰۰۰ تن از آن‌ها از طریق مسیر ترکیه - یونان به خاک اروپا وارد شدند که اکثر آن‌ها در ادامه این مسیر به آلمان و سوئد حرکت کردند.

در آلمان گزارش سالانه حاکی از آن است که عضویت در گروه‌های زیرزمینی راست افراطی در حال گسترش است. طبق این گزارش تعداد عضویت در گروه‌های نئونازی زیرزمینی از ۵۰۰۰ نفر در سال ۲۰۰۹ به ۵۶۰۰ نفر به سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است (Goodwin & Ramalingam, 2012: 40) از اواخر دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۱۹۹۰ خشونت‌های روزانه راست‌های افراطی به‌طور چشمگیری رو به افزایش گذاشته است و پس از اتحاد آلمان گروه‌های نئونازی این فرصت را پیدا کردند در آلمان به‌طور آزادانه عمل کنند (Langenbacher & Schellenberg, 2011: 68). مطابق نمودار شماره ۱ میزان حملات مرتبط با گروه‌های راست افراطی در آلمان از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸ دو برابر شد و آمار جرم و جنایت این گروه‌ها رشد ۱۶ درصدی را در این مدت نشان می‌دهد.

نمودار ۱: حملات و جرائم خشونت‌آمیز راست افراطی در آلمان

Source: (Langenbacher & Schellenberg, 2011)

گزارش‌ها حاکی از آن است که از تعداد ۸۹۴، ۱۹ حمله صورت پذیرفته ۱۰۴۲ مورد آن خشونت‌آمیز بوده است؛

این بدان معنی است که در جمهوری فدرال آلمان به طور متوسط در هر روز دو تا سه عملیات خشونت‌آمیز توسط گروه‌های راست افراطی انجام می‌شود و میزان بروز این حملات در ایالت‌های شرقی و در نواحی که جزو خاک آلمان شرقی سابق محسوب می‌شوند به نحو چشمگیری و تا حدود چهار برابر بیشتر از نواحی غربی آلمان است. همچنین در حالی که تنها یک‌پنجم از کل جمعیت آلمان در شرق این کشور زندگی می‌کنند، اما بیش از نیمی از کل جرائم نژادپرستانه در ایالت‌های شرقی آلمان صورت می‌گیرد. برای مثال از ۱۰۵۴ مورد حمله ثبت‌شده خشونت‌بار بیش از ۵۷۲ مورد آن مربوط به ایالت‌های شرقی بوده است. شهر درسدن در شرق این کشور پایگاه اصلی گروه راست افراطی و ضد مهاجر موسوم به پگیدا است که به طور مرتب بر علیه حضور پناهجویان و مهاجران فعالیت و راهپیمایی ترتیب می‌دهد. در کل احزاب راست افراطی در شرق آلمان به شکل شگفت‌آوری از نواحی دیگر این کشور قدرتمندتر است. (Nourbakhsh, 2019)

تحقیقات ویلهلم هایتمایر^{۱۶} و بنیاد جرمن مارشال^{۱۷} که بر پایه گزارش‌های سالانه انجام شده است، حاکی از وجود گسترده بیگانه‌هراسی و اسلام‌هراسی در جامعه آلمان است. به طوری که با وجود این که تنها ۵ درصد از جمعیت آلمان را مسلمانان تشکیل می‌دهند، حدود ۴۶ درصد از مردم معتقدند که «مسلمانان بسیار زیادی در جامعه آلمان وجود دارند». در عین حال در حالی که تنها ۱۶ درصد آلمانی‌ها با پذیرش مسلمانان در جامعه موافق بودند این میزان در کشورهای دیگر اروپایی حدود ۳۱ درصد بود (Zick & Küpper, 2009) در آلمان مراسم‌هایی مانند بزرگداشت رودلف هس^{۱۸} (معاون هیتلر) در شهر وونزیدل^{۱۹} از جمله گردهمایی‌های مهم نئونازی‌ها محسوب می‌شود. این مراسم از سال ۲۰۰۵ به دلیل حضور جمعیت گسترده پنج هزار نفری راست‌های افراطی ممنوع اعلام شد. همچنین در سال ۲۰۱۱ آرامگاه رودلف هس تخریب شد تا از گردهمایی آن‌ها جلوگیری شود (Langenbacher & Schellenberg, 2011: 78)

در نواحی روستایی آلمان هم از دهه ۱۹۹۰ به این سو روندی از رشد فرهنگی و اجتماعی جریان راست افراطی دیده می‌شود (Khan, 2020). در آلمان اخیراً استفاده از ابزارهای نقشه‌های برخط با استفاده از تجزیه و تحلیل داده‌های محل‌های وقوع جرم توسط نئونازی‌ها مورد استفاده پلیس قرار می‌گیرد؛ داده‌های این روش نواحی فعالیت و یا گردهمایی نئونازی‌ها را بر روی نقشه مشخص می‌کند. ایده استفاده از این ابزار خصوصاً پس از واقعه کشف شبکه نئونازی‌های زیرزمینی NSU در سال ۲۰۱۱ مطرح شد، در این سال یک شبکه نئونازی کشف شد که به مدت یک دهه با فعالیت‌های تروریستی مانند قتل ده تن از مهاجران ترک و یونانی تبار و سرقت مسلحانه، به طور کامل از دید

16. Wilhelm Heitmeyer

17. German Marshall Fund

18. Rudolf Hess

19. Wunsiedel

پلیس مخفی مانده بود و نیروهای امنیتی در تمام طول این سال‌ها از کشف ارتباط این قتل‌ها با هم بازمانده بودند. این ابزار در واقع با استفاده از داده‌های رایانه‌ای الگویی را بر روی نقشه ارائه می‌دهد که براساس آن می‌توان از مرکز فعالیت نئونازی‌ها آگاه شد و حتی اطلاعات اضافی مانند سابقه تاریخی مکان مورد نظر و ارتباط احتمالی آن با دوران نازی‌ها به دست آورد (Spiegel, 2013).

براساس آمار منتشر شده توسط وزارت کشور آلمان، تعداد حملات علیه پناهجویان و مراکز پناهندگی در سال ۲۰۲۳ تقریباً دو برابر شده است. پلیس آلمان این سال ۲,۳۷۸ مورد حمله علیه پناهجویان را ثبت کرده است، که نسبت به ۱,۲۴۸ مورد ثبت شده در سال ۲۰۲۲ افزایش چشمگیری نشان می‌دهد. در این حملات، که اکثراً توسط افراطیون راست‌گرا صورت گرفته، دست کم ۲۱۹ نفر زخمی شده‌اند. مقامات به حداقل ۱۸۰ مورد حمله به پناهگاه‌های پناهندگان رسیدگی و تحقیق کرده‌اند که بالاترین رقم از سال ۲۰۱۷ است. این در حالی است که در سال ۲۰۲۲، ۷۰ مورد حمله به تأسیسات مسکونی پناهندگان گزارش شده بود. این آمار نشان‌دهنده افزایش بیگانه‌هراسی و نفرت ضد مهاجرتی در سال‌های اخیر است که تشدید شده است. (Anadolu Agency, 2024) گفتنی است مسئله مهاجران فقط محدود به مسلمانان نبوده است، آلمان میزبان بیش از یک ۱.۲ میلیون پناهجوی اوکراینی است و هزینه‌های مالی این موضوع در کمپین‌های انتخاباتی هر دو جریان راست و چپ افراطی مورد توجه قرار می‌گیرد. همچنین فشارها برای بازگرداندن مردان اوکراینی واجد شرایط خدمت سربازی به کشورشان نیز در حال افزایش بوده است، هرچند دولت آلمان به دلایل قانونی نمی‌تواند این کار را انجام دهد (Ridgwell, 2024).

همچنین براساس آمار ثبت مرکزی اتباع خارجی آلمان، تا اول اوت ۲۰۲۳، بیش از ۱.۰۸ میلیون پناهجوی جنگی از اوکراین در آلمان ثبت شده‌اند. حدود ۲۴۳,۰۰۰ نفر از اوکراینی‌هایی که پس از ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ به آلمان آمده بودند، این کشور را ترک کرده‌اند. سهم اوکراینی‌ها در جامعه آلمان از ۰.۲ درصد قبل از حمله روسیه به ۱.۲ درصد افزایش یافت (Frymark 2023).

قلمروسازی و ایجاد نواحی عبور ممنوع در آلمان

در مورد مفهوم قلمروسازی میرحیدر در پژوهش خود اشاره می‌کند، مفهوم Territoriality اولین بار در سال ۱۹۲۰ توسط اتولوژیست‌ها بررسی شد. آن‌ها مشاهده کردند بعضی حیوانات برای فعالیت‌هایشان محدوده‌ای را علامت‌گذاری می‌کنند و از آن در برابر تهاجم دیگران دفاع می‌کنند. براساس این، رابرت آردری انسان‌ها را نیز موجودات قلمروخواه معرفی کرد. جغرافیدانان نیز در دهه ۱۹۷۰ تحت تأثیر این نظریه قرار گرفتند و قلمروسازی را پدیده‌ای رفتاری و ذاتی دانستند. (Mirheydar, 2010)

اما پس از ۱۹۸۰ نظرات متفاوتی مطرح شد. افرادی مانند رابرت ساک، دیوید اسمیت و پیتر اسلو با تأکید بر عاملیت انسانی، قلمروسازی را پدیده‌ای اکتسابی و ساخته اجتماعی دانستند که برای دستیابی به اهدافی همچون بقا و سلطه به کار می‌رود. بنابراین دیگر قابل مقایسه با رفتار حیوانات نیست. همچنین رونالد جانستون در ۱۹۹۶ قلمروسازی را یک راهبرد برای اعمال حاکمیت بر بخشی از فضا دانست که گستره آن از حریم شخصی تا تقسیم جهان به واحدهای حکومت ملی را شامل می‌شود. این که چگونگی سازماندهی فضا یکی از موضوعات اساسی مورد بحث در جغرافیای سیاسی است و نقشه سیاسی جهان نمایانگر تلاش گروه‌های انسانی برای تقسیم جهان به محدوده‌های مشخص در مقیاس‌های مختلف جغرافیایی است، به نظر می‌رسد که واژه قلمروسازی بهترین معادل برای مفهوم Territoriality باشد هر چند ظاهر کلمه از نظر زبان‌شناسی چنین معنایی را نمی‌رساند. قلمروسازی انسان را می‌توان به صورت زیر تعریف کرد: تلاش انسان چه به صورت فردی و یا جمعی برای اعمال نظارت انحصاری بر بخش مشخصی از فضا (یا سرزمین).

در تعریف فوق سه جزء اصلی عبارت‌اند از: سرزمین یا یک مکان جغرافیایی، مرز برای مشخص کردن محدوده مکانی - فضایی و حاکمیت یا مالکیت توسط انسان. این تعریف کلی دربرگیرنده گستره وسیعی از فضاهاست. از فضاهایی که توسط مرزهای پیچیده و تودرتوی درون کشورها برای اهداف گوناگون از هم متمایز می‌شوند. تا فضای حکومتی یا حکومت‌های ملت‌پایه و بالأخره فضای جهانی که دربرگیرنده سیاره زمین است. قلمروسازی یک فرایند هدفمند است و اهداف مختلفی را مثل اقتصادی، امنیتی، هویتی، انگیزشی و یا حتی عاطفی ممکن است دنبال می‌کند و به همین دلیل آن را یک استراتژی انسانی تلقی می‌کنند (همان: ۴۴۸).

واژه ناحیه عبور ممنوع از دهه ۱۹۹۰ به تدریج وارد ادبیات راست افراطی شد و در شماری از مجلات^{۲۰} آلمانی زبان به کار گرفته شد. با این حال توجه جهانی به موضوع وجود نواحی عبور ممنوع برای خارجی‌ها و مهاجران در برخی از شهرهای آلمان نخستین بار در طی بازی‌های جام جهانی فوتبال در سال ۲۰۰۶ مورد توجه قرار گرفت که طی آن سفارت آفریقای جنوبی در آلمان تصمیم گرفت لیست محل‌هایی را منتشر کند که در آن از بازدیدکنندگان خارجی از کشورهای آفریقایی خواسته شده بود از تردد در آن نواحی خودداری کنند. حداقل میزان یک‌پنجم از جرائم صورت گرفته در سال ۲۰۰۶ توسط هواداران راست افراطی علیه آفریقایی‌تبارها بوده است. لیست مشابهی در همان سال در دو کتاب راهنمای سفر آلمان^{۲۱} به زبان انگلیسی نیز منتشر شد. یکی از ویژگی‌های مسلط در نواحی عبور ممنوع استفاده

20. Einheit und Kampf (No. 2, September 1990) and Vorderste Front (1991); [Jaschke and Rättschke 2001: 119], the Magazines of the National-Democratic University Union (Nationaldemokratischer Hochschulbund)

21. The Rough Guide to Berlin and Time out Berlin

از نمادها و اشارات تاریخی به مفاهیم قلمرو خاک آلمان است که نشان از دید تجدیدنظرطلبانه^{۲۲} ساکنان آن نسبت به وضعیت کنونی خاک جمهوری فدرال آلمان دارد و هدف آن بازپس‌گیری نواحی از دست‌رفته آلمانی‌نشین پس از جنگ جهانی دوم است (Novotný, 2009: 592-599).

از جمله مکان‌هایی که جزو قلمرو نئونازی‌ها محسوب می‌شود بایستی به مغازه‌ها، میخانه‌ها، کلوب‌ها و باغ‌ها اشاره کرد. برای مثال میخانه در دهکده هایلبرگ^{۲۳} در ایالت تورینگن^{۲۴} وجود دارد که از سال ۱۹۹۷ به پاتوقی برای نئونازی‌های محلی تبدیل شده است و به غیر از آن‌ها هیچ شخص عادی به این مکان مراجعه نمی‌کند و این موضوع مورد اعتراض ساکنان آن منطقه هم قرار نگرفته، چراکه معتقد بودند بدرفتاری یا مزاحمتی از سوی آنان صورت نگرفته است. با این حال و پس از بازرسی از محل مشخص شد که انبار اسلحه بزرگی در آن‌جا ایجاد شده است و به تعطیل شدن آن انجامید (Novotny, 2009: 600). طبق پژوهش‌ها، راهبرد خریداری املاک و خانه‌ها در روستاها و شهرهای کوچک برای نئونازی‌ها مؤفقیت‌آمیز بوده است و تخمین می‌شود در آلمان بیش از ۱۰۰۰ ملک با این مشخصات به‌ویژه در ایالت‌های شرقی وجود دارند (Khan, 2020). حضور افراط‌گرایان در این فضاهای آزاد استفاده از آن را برای شهروندان مشکل می‌کند، به‌خصوص شهروندانی که پوست تیره دارند یا عضو خرده‌فرهنگ آنارشیست‌ها هستند؛ به‌دلیل احتمال وقوع خشونت از این نواحی دوری می‌کنند. نمونه این نواحی، محله پرنزالر برگ^{۲۵} در برلین است که خارجی‌ها از دیدار آن وحشت دارند (Döring, 2008: 188).

تعیین این‌که دقیقاً چند ناحیه از این دست وجود دارد، دشوار است. اداره محافظت از قانون اساسی در ایالت براندنبورگ ۱۷ ناحیه را ثبت کرده است. آن‌ها «مناطق آزادشده ملی» را در این آمار در نظر نمی‌گیرد، بلکه آن‌ها را «مناطق خطرناک» می‌داند.

یک ناحیه عبور ممنوع هنگامی شکل می‌گیرد که گروه‌های راست افراطی در یک محل خاص تلاش می‌کنند که مقامات از صلاحیت خود در کنترل یک فضا چشم‌پوشی کنند. این فضا می‌تواند زمین‌های بازی، دیسکوها و حتی کل یک شهرک باشد و هدف آن ایجاد مناطق آزاد ملی تحت تسلط نئونازی‌هاست که در آن خبری از حضور خارجی‌ها^{۲۶} و یهودی‌ها^{۲۷} و یا وجود دموکراسی نباشد (Novotný, 2009: 592).

22. Revisionist
23. Heilsberg
24. Thurungia.
25. Prenzlauer Berg
26. Ausländerfrei
27. Judenfrei

بررسی موردی: روستای یامل

روستای یامل^{۲۸} از جمله مثال‌های عینی در مفهوم ایجاد قلمرو نئونازی‌ها یا همان مفهوم نواحی عبور ممنوع در آلمان تلقی می‌شود. یامل از نظر جغرافیایی در شمال شرق آلمان قرار دارد، ولی در واقع جزو ایالت‌هایی است که پیش‌تر کشور آلمان شرقی را تشکیل می‌دادند این روستا که در ایالت مکلنبورگ - فورپومرن^{۲۹} و در ناحیه‌ای از نظر اقتصادی در حال رکود واقع شده است به‌طور کامل تحت تسلط نئونازی‌هاست و در ورودی آن علامت سواستیکا^{۳۰} دیده می‌شود. همچنین در آن‌جا تولد هیتلر جشن گرفته می‌شود. نکته دیگر این‌که از آن‌جایی که پرچم سواستیکا (صلیب شکسته) آلمان نازی جرم محسوب می‌شود؛ نئونازی‌ها در این قلمرو خود از پرچم دوران امپراتوری آلمان به رنگ سیاه، سفید و قرمز استفاده می‌کنند که در واقع جایگزینی برای ممنوعیت پرچم نازی‌ها محسوب می‌شود (Khan, 2020).

بر سر ورودی این روستا نوشته شده است: «روستای یامل آزاد، ملی و مردمی» (اشاره به نام حزب ناسیونال سوسیالیست آلمان) و بر روی یک تابلو در همان مکان همچنین فاصله یامل با شهر برانائو ام این^{۳۱} محل تولد هیتلر با عدد ۸۵۵ کیلومتر و همچنین شهرهایی که سابقاً جزو خاک آلمان نازی محسوب می‌شدند، مانند برسلاو^{۳۲} که هم اکنون با نام وروتسواف^{۳۳} در لهستان واقع شده و همچنین شهر کونیگزبرگ^{۳۴} که هم اکنون کالینینگراد^{۳۵} نامیده می‌شود و بخشی از ناحیه برونگان خاک روسیه است، به‌چشم می‌خورد. در این تابلو همچنین از نام اتریش تحت عنوان اوستمارک^{۳۶} استفاده می‌شود که در واقع نامی بوده است که نازی‌ها به اتریش خطاب می‌کردند (Hauteville, 2018). همچنین تصاویری از رودلف هس، معاون هیتلر قرار دارد و زیر آن‌ها نوشته شده است: «فراموش نشده»^{۳۷}.

28. Jamel
29. Mecklenburg-Vorpommern
30. Swastika 卐
31. Braunau am Inn
32. Breslau
33. Wrocław
34. Königsberg
35. Kaliningrad
36. Ostmark
37. Unvergessen

تصویر ۱: دیواری در یامل که برگرفته از پوستر مشهور تبلیغاتی نازی‌ها (سمت راست) از خانواده آریایی

Source: (Retzer, 2018:102)

گفتنی است در یامل عبور و تردد برای یک غیرآلمانی ممکن است خطرناک باشد و از این بابت یک خارجی نیاز به حضور پلیس دارد تا بتواند وارد این روستا شود. کروگر³⁸ که رئیس این روستا است یک نئونازی با عقاید افراطی تلقی شده که سابقه دستگیری توسط پلیس را به جرم حمل اسلحه غیرمجاز هم دارد. قلمروسازی نئونازی‌ها در یامل به یکی از مشهورترین نمونه‌های این مسئله مبدل شد. این روند به تدریج باعث شد افراد عادی آلمانی امکان سکونت در این روستا را از دست بدهند. برای مثال شخص غیرنئونازی که قصد داشت در این روستا اقامت گزیند، مورد تهدید واقع شد و خانه‌اش پیش از نقل مکان به آن آتش زده شد. در روند این قلمروسازی با کمک مسئول محلی حزب راست افراطی NPD³⁹ هواداران راست افراطی موفق شدند به تدریج همه خانه‌ها را خریداری کنند (Hauteville, 2018). دهکده یامل هم اکنون به زیارتگاه راست افراطی تبدیل شده است، به طوری که از اقصی نقاط اروپا نئونازی‌ها به آن سفر می‌کنند. بسیاری یامل را به نوک بیرون از آب یک کوه یخی عظیم شبیه می‌کنند. مسئولان سطح محلی نیز از مواجهه با نئونازی‌ها ناتوان هستند و تنها به ابراز نگرانی لفظی بسنده کرده‌اند. در ۲۰ سپتامبر ۲۰۲۳ اعلام شد وزارت کشور آلمان، گروه نئونازی مستقر در یامل را ممنوع اعلام کرده است (Kassam, 2023).

38. Krüger

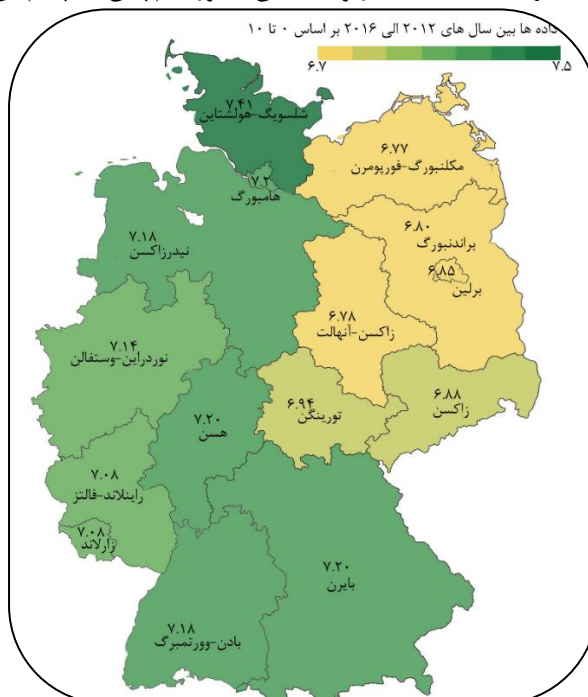
39. National Democratic Party of Germany (German: Nationaldemokratische Partei Deutschlands)

بر این اساس و مطابق یافته‌ها نتوانی‌های آلمان با بهره‌گیری از نارضایتی ناشی از بحران پناهجویان، استفاده از تبلیغات سیاسی و کاربست نمادهای ملی‌گرایانه و ضد مهاجر توانسته‌اند در شهرهای کوچک و روستاها به‌خصوص در شرق آلمان به ایجاد قلمروسازی در قالب نواحی عبور ممنوع بپردازند.

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

علل رشد قلمروسازی نتوانی‌ها در شرق آلمان

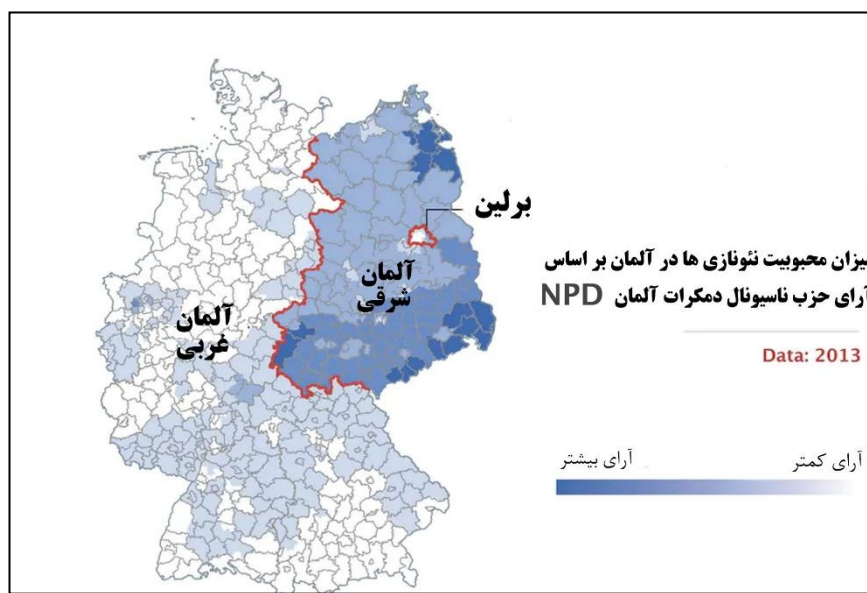
در تجزیه و تحلیل یافته‌ها توجه به دو نکته ضروری است: نخست می‌توان به تفاوت جغرافیایی شرق آلمان در بسترسازی مناسب برای رشد قلمروسازی نتوانی‌ها اشاره کرد. همان‌گونه که بررسی شد شرایط ایدئال برای فعالیت نتوانی‌ها به نحو چشمگیری در ایالت‌های شرق جمهوری فدرال آلمان (ایالت‌هایی که سابقاً جزو خاک جمهوری دموکراتیک آلمان شرقی^۴) بیشتر به چشم می‌خورد، احساس بازنده بودن در روند جهانی شدن و نوسازی در این نواحی به مراتب بالاتر از دیگر نواحی کشور است (نقشه شماره ۲) (Bauman, 2003: 156). اختلاف و تبعیض میان ایالت‌های آلمان بعد از گذشت نزدیک به سه دهه از وحدت این کشور، همچنان به چشم می‌خورد.

نقشه ۱: میزان رضایت از زندگی در ایالت‌های آلمان

Source: (Ortiz-Ospina, 2017)

اگر چه براساس آخرین آمارها این تفاوت‌ها به سمت کم‌ترشدن پیش رفته، اما روند آن بسیار کند بوده است. این تفاوت‌ها در زمینه‌های مختلفی وجود دارد. پارامترهایی همچون میزان نرخ بیکاری، ثروت، رویکرد نسبت به مهاجران خارجی از جمله تفاوت‌های مهم آن ارزیابی می‌شوند. امروزه این تفاوت به اشکال مختلف و از طریق مراجعه به نقشه‌هایی که داده‌های فوق روی آن‌ها پیاده‌سازی شده به‌خوبی قابل ترسیم است. به طوری که در اکثر آن‌ها نقشه کشور آلمان شرقی GDR که امروزه ایالت‌های شرقی آلمان را تشکیل می‌دهند، به‌خوبی قابل تمایز است. همچنین واژه «اهل شرق آلمان» امروزه به یک عنوان تحقیرآمیز در این کشور مبدل شده است. در واقع، شرق آلمان در صنایع عظیم این کشور و نیز در بخش رسانه و دانشگاه‌ها حضور کم‌رنگی دارد؛ حتی رفتار و الگوی رأی‌دهی به احزاب سیاسی چه در انتخابات سطح محلی و چه پارلمان در شرق آلمان به گونه‌ای متفاوت است. گفتنی است در طی ده سال گذشته روند کاهش اختلاف میان شرق و غرب آلمان، کم‌تر از ۴.۲ درصد بوده است. همچنین افکار عمومی مردم در ایالت‌های شرقی این‌گونه تداعی می‌شود که آن‌ها کنار گذاشته شده‌اند و یا مورد توجه نیستند. به‌طوری که بدبینی و نارضایتی در این ایالت‌ها بالاتر است. همچنین میزان مشارکت سیاسی و حضور در انتخابات در ایالت‌های شرقی این کشور نسبت به نواحی دیگر کم‌تر است (Nourbakhsh, 2019).

نقشه ۲: میزان محبوبیت نتونازی‌ها در آلمان براساس آرای حزب ناسیونال دمکرات آلمان NPD

Source: (Noack, 2014)

جامعه مدنی در شرق آلمان به گونه‌ای متفاوت است. این امر خصوصاً در نواحی روستایی بیشتر قابل لمس است

که مردم سکوت و انفعال را از دوران حکومت جمهوری دموکراتیک آلمان شرقی به ارث برده‌اند. در شرق، نرخ زاد و ولد رو به کاهش است. در این نواحی علائم نئونازی‌ها بر روی دیوارها به چشم می‌خورد. وضعیت در شرق آلمان سال‌ها پس از فروپاشی کمونیسم هنوز با دیگر نواحی متفاوت است؛ به طوری که عضویت در نهادهای مدنی مانند اتحادیه‌ها و کلیساها در این قسمت در آلمان به مراتب کم‌تر است و این فضای بدون رقیبی را برای گروه‌های نئونازی برای سازماندهی جوانان فراهم می‌آورد. به‌استثنای شهرهای برلین، لایپزیک و درسدن آلمان شرقی هرگز از شکوفایی اقتصادی پس از اتحاد بهره‌چندانی نبرده است. براساس یک پژوهش، میزان بیکاری در شرق این کشور بالغ بر ۱۰.۳ درصد است، در حالی که این میزان در نواحی دیگر آلمان تنها ۶ درصد تخمین زده می‌شود. در دهه ۱۹۹۰ ایالت مکلنبورگ - فورپومرن^{۴۱} بیش از دو میلیون نفر جمعیت داشت و حال طبق برآوردها در سال ۲۰۵۰ این میزان به یک میلیون نفر کاهش پیدا خواهد کرد (The Telegraph, 2013).

کاهش نرخ زاد و ولد و مهاجرت داخلی بسیاری از آلمانی از شهرهای کوچک و روستاها به شهرهای بزرگ در جست‌وجوی شغل و درآمد بیشتر باعث شده است تا این نواحی و شهرهای کوچک با کاهش جمعیت جدی روبه‌رو شود. هواداران راست افراطی در این میان به تدریج در این شهرهای کوچک رشد کرده و تبلیغ ایدئولوژی خود را می‌کنند. آن‌ها خانه‌ها و املاک خالی از سکنه را خریداری می‌کنند و در انتها به اکثریت در آن ناحیه مبدل می‌شوند. در این روستاها خارجی‌ها حضور ندارند و از طرف دیگر جامعه مدنی هم رشد نیافته است. آن‌ها عموماً به نواحی کوچ می‌کنند که دورافتاده و خالی از سکنه باشد در آن‌جا نظام کم‌تر وابسته به مرکز را پیاده‌سازی می‌کنند که مبنی بر بیگانه‌هراسی، نژادپرستی و یهودستیزی است (Khan, 2020).

در تحلیل چگونگی روند ایجاد نواحی عبور ممنوع ذکر چند نکته ضروری است. باید توجه داشت هدف ایجاد نواحی عبور ممنوع ایجاد سازوکار اجرایی، جایگزین برای نظام سیاسی اداری حاکم و معرفی آن به عموم مردم و در نهایت حکمفرما شدن نظم و قانون مورد نظر آن‌هاست. تلاش برای تشکیل یک ناحیه عبور ممنوع زمانی آغاز می‌شود که هواداران گروه‌های راست افراطی مسئولان محلی در یک ناحیه را تحت فشار قرار می‌دهند تا از بخشی از صلاحیت قانونی و نظارتی خود در یک مکان خاص چشم‌پوشی کنند. این مکان‌ها معمولاً زمین‌های بازی، دیسکوها و حتی شهرک‌های کوچک است. هدف از منظر آن‌ها ایجاد یک ناحیه آزادشده با ارزش‌های ملی است که در آن از خارجی‌ها، یهودی‌ها و همچنین نظام دموکراسی اثری نباشد (Scherr, 2007).

در گام اول ایجاد یک نوع استقلال مالی و عدم وابستگی اقتصادی به دولت، موضوع بااهمیتی است که این امر تا میزان زیادی با فروش محصولات از قبیل لوح‌های فشرده، لباس‌های دارای علائم خاص، پوستر، پرچم و غیره

محقق می‌شود. این استقلال یکی از پیش شرط‌های تحقق ایجاد قلمرو مورد نظر نئونازی‌ها تلقی می‌شود (Geyer, 2002: 98) یکی از این روش‌ها خرید زمین و املاک در محلات خاصی است که افرادی که احساس تعلق خاطر به ملی‌گرایی آلمانی دارند، بتوانند آزادانه در آنجا ابراز وجود کنند. هزینه‌های لازم برای این مسئله می‌تواند توسط همفکران تأمین شود و پس از محقق شدن زیربنای آن با بهای اجاره و دادن وام، برگزاری کنسرت و سرمایه‌گذاری در فروشگاه‌های ملی جبران گردد (Röpke, 2004). لذا تشکیل نواحی عبور ممنوع پیرو ضوابط خاصی است؛ در درجه نخست این که تشکیل این نواحی باید نهایتاً به تشکیل یک منطقه آزادشده ملی، مطابق آرمان‌های آلمان نازی منتج شود. بنابراین مسئله تلاش برای نوعی استقلال مالی یکی از قدم‌های مهم در ایجاد این نواحی است.

پژوهشگرانی مانند دورینگ سه قلمرو عمومی، نیمه‌عمومی و خصوصی را برای نواحی عبور ممنوع تقسیم‌بندی می‌کنند. براساس تقسیم‌بندی وی رستوران‌ها، دیسکوها و کلوب‌های بزرگ و مشهور در رده نیمه‌عمومی قرار می‌گیرند؛ چراکه نئونازی‌ها معمولاً پشتوانه اقتصادی کافی برای در اختیار گرفتن این فضاها ندارند. در نهایت خصوصی‌ترین فضا برای آن‌ها مانند قلمرو خانه محسوب می‌شود که در آن‌ها حاکمیت مطلق دارند (Döring, 2008: 141). لذا ایالت‌های شرقی آلمان با توجه به دارا بودن بسیاری از بسترهای لازم و خصوصاً عدم شکل‌گیری جامعه مدنی و سابقه تاریخی آن فضای مناسبی را برای نئونازی‌ها و راست‌گرایان افراطی ایجاد کرده است تا با ایجاد نواحی عبور ممنوع نظام ایدئال خود را در مقیاسی بسیار کوچک و به شکل نمادین در برخی فضاهای ممکن ایجاد کنند.

نئونازی‌ها ایدئولوژی‌های خود را میان مردم نواحی روستایی گسترش می‌دهند و سعی دارند با افراد همفکر خود، سکونتگاه‌های جدیدی برپا کنند و اغلب فرزندان زیادی دارند. این افراد به کشاورزی ارگانیک و تجارت یا کارهای آهنگری مشغولند. برخی نیز به‌عنوان مربی، ماما، آتش‌نشان یا باغبان کار می‌کنند. برخی از این افراد شرکت‌های حمل و نقل دارند و وقتی یکی از اعضای گروه آن‌ها ساختمانی مخروبه را خریداری می‌کند، این امکان معمولاً برایش فراهم است تا از همفکران خود بخواهد که کمک‌های لازم به لحاظ تجهیزات و نیروی انسانی را فراهم کنند. بر این اساس اشغال و تبدیل یک روستای کامل به‌عنوان پایگاه خود با خرید تدریجی خانه‌ها، راهبرد کاملاً مؤلفی برای نئونازی‌هاست. براساس برآوردها، حدود ۱۰۰۰ نئونازی با این ویژگی‌ها در آلمان وجود دارند که به‌ویژه در ایالت‌های شلسویگ - هولشتاین، ساکسونی پایین، مکلنبورگ - پومرانی غربی، هسه، ساکسونی - آنهالت، براندنبورگ، تورینگن، ساکسونی و باواریا ساکن هستند (Khan, 2020). اگر چه راهبرد نئونازی‌ها یک پدیده محدود به شرق آلمان نیست، اما در نواحی همچون شمال شرقی آلمان بیشتر مشهود است که در آن نئونازی‌ها پس از فروپاشی کمونیسم از نوردراین - وستفالن، نیدرزاکسن و باواریا در آن‌جا ساکن شده‌اند.

بر این اساس می‌توان یافته‌های کلیدی را به شکل زیر طبقه‌بندی کرد:

۱. الگوی جغرافیایی قلمروسازی نئونازی‌ها:

- تمرکز اصلی در مناطق شرقی آلمان (سابقاً آلمان شرقی)
 - گرایش به سکونت در مناطق روستایی و شهرهای کوچک
 - انتخاب هدفمند مناطق دورافتاده و کم جمعیت
 - ایجاد شبکه‌های محلی قدرتمند در مناطق هدف
۲. راهبردهای قلمروسازی:
- خرید تدریجی و سیستماتیک املاک در مناطق هدف
 - ایجاد استقلال اقتصادی از طریق کسب و کارهای محلی
 - نفوذ در نهادهای محلی مانند آتش نشانی و خدمات عمومی
 - استفاده از نمادها و نشانه‌های ملی گرایانه برای مشروعیت بخشی
 - ایجاد فضای ناامن برای گروه‌های هدف (خارجی‌ها، یهودیان و...)
۳. عوامل تسهیل کننده:

- ضعف جامعه مدنی در مناطق شرقی
 - مشکلات اقتصادی و بیکاری بالا
 - مهاجرت جوانان و کاهش جمعیت در مناطق روستایی
 - شکاف توسعه‌ای بین شرق و غرب آلمان
 - احساس حاشیه‌نشینی و نادیده گرفته شدن در مناطق شرقی
۴. پیامدها و تأثیرات:

- شکل‌گیری «مناطق عبور ممنوع» برای گروه‌های خاص
- تضعیف حاکمیت قانون در مناطق تحت نفوذ
- ایجاد الگوی موفق برای گسترش به سایر مناطق
- چالش جدی برای دموکراسی محلی و حقوق شهروندی

لذا قلمروسازی نئونازی‌ها در آلمان نشان‌دهنده شکل جدیدی از چالش برای دموکراسی است که از ضعف‌های ساختاری و شکاف‌های اجتماعی — اقتصادی بهره می‌برد. موفقیت این راهبرد در مناطق شرقی آلمان نشان می‌دهد که صرف مقابله قانونی و امنیتی کافی نیست و نیاز به رویکردی جامع شامل توسعه اقتصادی، تقویت جامعه مدنی و کاهش شکاف‌های منطقه‌ای است. همچنین این پدیده می‌تواند الگویی برای سایر گروه‌های افراطی در اروپا باشد.

نتیجه گیری

باید توجه داشت که در بررسی پدیده‌هایی همچون نواحی عبور ممنوع نیاز به بررسی میان‌رشته‌ای شامل عوامل جغرافیای سیاسی و جامعه‌شناسی وجود دارد، گرایش‌های راست افراطی در طی سال‌های اخیر و به‌خصوص با افزایش روند نرخ مهاجرت به اروپا و همچنین کاهش محبوبیت سیاستمداران جریان چپ و راست سنتی و بی‌اعتمادی به نهادهای اروپایی مانند اتحادیه اروپا به‌شدت گسترش یافته‌اند. با این حال برخلاف مسائل انتخابات و احزاب که به‌شدت مورد توجه رسانه‌ها و تحلیل‌گران قرار گرفته تبعات این جریان در زمینه‌های دیگر از جمله قلمروسازی آن‌ها و ایجاد نواحی عبور ممنوع کم‌تر مورد توجه قرار گرفته است. این اصطلاح به نواحی اطلاق می‌شود که عبور و یا سکونت افرادی خاص از جامعه در آن‌ها منع شده است، این ممنوعیت که جنبه‌ای غیررسمی دارد، ممکن است شامل مکان‌های خاص در یک روستای کوچک گرفته تا یک محله با جمعیت زیاد در حومه یک شهر بزرگ را شامل شود که مصداق نسبت ایدئولوژی و فضا در ایجاد قلمرو است. همچنین در بررسی داده‌های مربوط به نواحی عبور ممنوع فراوانی اطلاعات به مانند داده‌های بررسی انتخابات و احزاب سیاسی نیست و پژوهش‌های کم‌تری نیز در این مورد صورت پذیرفته است. نکته دیگر که باید مورد توجه قرار گیرد وجه تمایز و تشابه راست افراطی و نئونازیسم در آلمان است. اگرچه این دو در بسیاری از مواقع به‌جای هم به‌کار می‌روند، اما باید توجه داشت که نئونازی‌ها بخش کوچکی از مجموعه ایدئولوژی راست افراطی محسوب می‌شوند که معمولاً بر خلاف راست‌گرایان پوپولیست که عقاید نژادپرستانه خود را کنار گذاشته‌اند، نئونازی‌ها علناً از آرمان‌های دوران هیتلر حمایت می‌کنند. همان‌گونه که بیان شد نئونازی‌ها در برخی نواحی به ایجاد فضای جغرافیایی ایدئال خود پرداخته و ضمن استفاده از شبکه‌های اجتماعی، همفکران خود را جذب می‌کنند. در قدم بعدی آن‌ها به ایجاد نوعی قلمرو اختصاصی در شهرک‌های کوچک دست می‌زنند و در این نواحی با تکیه بر علائم و نمادهای دوران نازیسم و شعارهای نژادپرستانه و ضد‌مهاجر جامعه مورد پسند و ایدئال خود را به تصویر کشیده و عقاید خود را تبلیغ می‌کنند.

همان‌گونه اشاره شد، قلمروسازی به فرایند دستیابی یک فرد یا گروه به حقوق انحصاری قانونی و اعمال حاکمیت بر یک محدوده فضایی - مکانی اطلاق می‌شود. هواداران راست افراطی در آلمان در پی راهبرد قلمروسازی در مقیاس فروملی با ایجاد نواحی عبور ممنوع چند هدف عمده را دنبال می‌کنند که از جمله آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: ایجاد فضایی برای فعالیت نئونازی‌ها، بیرون کردن خارجی‌ها و درنهایت ایجاد موقعیت برای جذب و تعامل با مردم عادی و تشویق آن‌ها برای تشکیل نظام رایش چهارم. در واقع آن‌ها از راهبردهای مختلفی برای نشان دادن خود و گسترش فعالیت‌هایشان برای کنترل فضا استفاده می‌کنند، با این حال در کنترل در عرصه قلمروهای عمومی با مشکل بیشتری مواجه هستند. میدان‌ها، پیاده‌روها، ایستگاه‌های اتوبوس، زمین‌های بازی و استخرها فضاهای مهمی برای آن‌ها محسوب می‌شود که می‌توانند توجه جامعه را جلب کنند. موضوعاتی مانند فعالیت در زمینه مبارزه با آلودگی

محیط زیست، مبارزه با سقط جنین، بیکاری و غیره از عوامل جذاب برای جلب نظر افراد عادی در جامعه است. نتیجه پایانی این که ایجاد نواحی عبور ممنوع در خاک آلمان در ایالت‌های شرقی فراوانی بیشتری دارد که علت آن پایین بودن میزان رضایت از زندگی، قدرتمندتر بودن جریان راست افراطی و فعالیت بیشتر و علنی‌تر نئونازی‌ها در آن است. ورود مهاجران خارجی و به‌خصوص بحران پناهجویان سال ۲۰۱۵ از یک سو و حوادث تروریستی سال‌های اخیر و فعالیت اسلام‌گرایان رادیکال از سوی دیگر باعث قدرتمند شدن جنبش‌های اجتماعی راست افراطی در آلمان شده است. با این حال اگر چه این امر یکی از نمونه‌های مهم به‌شمار می‌رود، اما هنوز خطری برای شهروندان عادی آلمانی تلقی نمی‌شود و تنها مهاجران خارجی از جمله مسلمانان را مورد هدف قرار می‌دهند.

تشکر و قدردانی: موردی توسط نویسندگان گزارش نشد.

تأییدیه‌های اخلاقی و تعارض منافع: موردی توسط نویسندگان گزارش نشد.

سهم نویسندگان: نویسنده اول (۷۰ درصد) و نویسنده دوم (۳۰ درصد)

منابع مالی / حمایت‌ها: موردی توسط نویسندگان گزارش نشد.

References

1. Anadolu Agency (2024). Attacks on refugees doubled in Germany last year: Report. <https://www.aa.com.tr/en/europe/attacks-on-refugees-doubled-in-germany-last-year-report/3143642#>
2. Bachelard, M. (2021). What is a neo-Nazi? *The Sydney Morning Herald*. <https://www.smh.com.au/national/what-is-a-neo-nazi-20210816-p58j5p.html>
3. Bauman, Z. (2003). *Fluchtige Moderne*. Suhrkamp.
4. Carter, E. (2005). *The extreme right in Western Europe: Success or failure?* Manchester University Press.
5. Corte, U., & Edwards, B. (2008). White Power music and the mobilization of racist social movements. *Music and Arts in Action, 1*, 4–20.
6. Dikeç, M. (2006). Badlands of the Republic? Revolts, the French state, and the question of banlieues (Guest editorial). *Environment and Planning D: Society and Space, 24*(2), 159–163.
7. Döring, U. (2008). Angstzonen. Rechtsdominierte Orte aus medialer und lokaler Perspektive.
8. Frymark, K. (2023). Ukrainians are slowly adapting to life in Germany. <https://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2023-08-25/ukrainians-are->

- slowly-adapting-to-life-germany
9. Geyer, J. I. (2002). *Rechtsextremismus von Jugendlichen in Brandenburg*. Münster.
 10. Goodwin, M. (2011). *The right response: Understanding and countering populist extremism in Europe*. Chatham House.
 11. Goodwin, M., & Ramalingam, V. (2012). *The new radical right: Violent and non-violent movements in Europe*. Institute for Strategic Dialogue.
 12. Hamm, M. (2004). Apocalyptic violence: The seduction of terrorist subcultures. *Theoretical Criminology*, 8, 323–39.
 13. Hauteville, J-M. (2018). Jamel jam: Anti-fascist festival rocks neo-Nazi colony. <https://www.handelsblatt.com/today/politics/jamel-jam-anti-fascist-festival-rocks-neo-nazi-colony/23583120.html>
 14. Höller, L. B. (2020). A threat from within: Comparing and contrasting Germany's AfD and NPD in 2024. <https://world-uncensored.com/blog/paper-a-threat-from-within-comparing-and-contrasting-germanys-afd-and-npd-in-2024/>
 15. Ignazi, P. (2003). *Extreme right parties in Western Europe*. Oxford University Press.
 16. Ivaldi, G. (2004). *Droites populistes et extrêmes en Europe occidentale*. La Documentation Française.
 17. Kassam, A. (2024). Germany bans neo-Nazi group Hammerskins Deutschland. <https://www.theguardian.com/world/2023/sep/20/germany-bans-neo-nazi-group-hammerskins-deutschland-us-extremism>
 18. Fangen, K., & Nilsen, M. R. (2020). Variations within the Norwegian far right: from neo-Nazism to anti-Islamism. *Journal of Political Ideologies*. <https://doi.org/10.1080/13569317.2020.1796347>
 19. Khan, A. (2020). Jamel - Where right-wing extremism and resistance meet. <https://www.thepolisproject.com/jamel-where-right-wing-extremism-and-resistance-meet/#.Xh8LJ8gzZPY>
 20. Langenbacher, N., & Schellenberg, B. (Eds.). (2011). *Is Europe on the 'right' path? Right-wing extremism and right-wing populism in Europe*. Friedrich Ebert Stiftung.
 21. Mirheyder, D., Rasti, O., Amiri, A., Eltiaminia, R., & Soltani, N. (2007). *Geopolitics Quarterly*, 3(1), 1-21. [In Persian]
 22. Mirheyder, D. (2010). *Five decades of thought and research in political geography*. Papoli Publications. [In Persian]

23. Morris, L., & Beck, L. (2019). A German village elected a neo-Nazi as mayor for his email skills. *Washington Post*. https://www.washingtonpost.com/gdprconsent/?next_url=https%3a%2f%2fwww.washingtonpost.com%2fworld%2fa-german-village-elected-a-neo-nazi-as-mayor-for-his-email-skills%2f2019%2f09%2f10%2f47b80a3a-d3cf-11e9-9610fb56c5522e1c_story.html
24. Noack, R. (2014). The Berlin Wall fell 25 years ago, but Germany is still divided. *Washington Post*. <https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2014/10/31/the-berlin-wall-fell-25-years-ago-but-germany-is-still-divided/>
25. Nourbakhsh, S. N. (2019). *Examination of economic, political and social gaps and discrimination in Germany: Specifically between the east and west*. Contemporary Nations Studies Institute. [In Persian]
26. Nourbakhsh, S. N., Ahmadi, A., Yazdanpanah, Q., & Faraji Rad, A. (2022). Rise of the far right parties in Europe: From nationalism to Euroscepticism. *Geopolitics Quarterly*, 18(4), 48-71. <https://doi.org/10.1001.1.17354331.1401.18.68.3.5>
27. Novotný, L. (2009). Right-wing extremism and no-go-areas in Germany. *Czech Sociological Review*, 45(3), 591-610.
28. Ortiz-Ospina, E. (2017). There is a 'happiness gap' between East and West Germany. *Our World in Data*. <https://ourworldindata.org/there-is-a-happiness-gap-between-east-and-west-germany>
29. Ridgwell, H. (2024). German far-right surge raises doubts about Berlin's support for Ukraine. <https://www.voanews.com/a/german-far-right-surge-raises-doubts-about-berlin-s-support-for-ukraine-/7770187.html>
30. Rees, J. H., Rees, Y., Hellmann, J. H., & Zick, A. (2019). Climate of hate: Similar correlates of far right electoral support and right-wing hate crimes in Germany. *Frontiers in Psychology*, 10, 2328. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02328>
31. Retzer, T. (2018). The resurgence of blood and soil: Symbols and artefacts of Völkische Siedlungen and neo-Nazi villages in Germany. *Shift Graduate Journal of Visual and Material Culture*, 11, 93-110.
32. Rinke, A., & Steitz, C. (2024). Around 200,000 gather across Germany in latest protests against far-right. <https://www.reuters.com/world/europe/least-120000-gather-berlin-latest-round-protests-against-far-right-2024-02-03/>

33. Röpke, A. (2004). Nachschub und Heimatfront. In *Braune* (pp. 106–109).
34. Röpke, A., & Speit, A. (2019). *Völkische Landnahme: Alte Sippen, junge Siedler, rechte Ökos*.
35. Sardarnia, K. (2007). Sociological explanation of new radical right populist parties in established European democracies from the 1970s onward. *Political Science Research Journal*, 8. [In Persian]
36. Shakoui, H. (2003). *New thoughts in the philosophy of geography (Vol. 2): Environmental philosophies and geographical schools*. Gitashenasi Geographic and Cartographic Institute Publications. [In Persian]
37. Shakoui, H. (2010). *Social geography of cities, social ecology of the city*. University Jihad Publishing Organization. [In Persian]
38. Scherr, A. (2007). Rechtsextremismus, die Mitte der Gesellschaft und die Grenzen Zivillgesellschaftlicher Strategien. In *Zivilgesellschaftliche Strategien* (pp. 99–108).
39. Spiegel. (2013). No-go zones map will detail Germany's neo-Nazi hotspots. <https://www.spiegel.de/international/germany/german-ngo-to-launch-interactive-map-of-neo-nazi-activity-a-880303.html>
40. Taylor, G. (2017). The constitutionality of election thresholds in Germany. *International Journal of Constitutional Law*, 15(3), 734–752. <https://doi.org/10.1093/icon/mox050>
41. The Telegraph. (2013). Far-right extremists in eastern Germany quietly building a town for neo-Nazis. <https://nationalpost.com/news/far-right-extremists-in-east-germany-quietly-building-a-town-for-neo-nazis>
42. United Nations Human Rights. (2009). *Report of the special rapporteur on contemporary Wiesbaden: Verlag für Sozialwissenschaften*. <https://un.org/doc/UNDOC/GEN/G10/116/24/PDF/G1011624.pdf?OpenElement>
43. Zick, A., & Küpper, B. (2009). *Meinungen zum Islam und Muslimen in Deutschland und Europa*.